



دانشگاه
بریجند

بررسی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد دانه لوبیا چیتی تحت رژیم‌های آبیاری و روش‌های افزایش تحمل به خشکی

مصطفی محمدپور درشکی^۱، علی نصراللهزاده‌اصل^{۲*}، محسن رسیدی^۳، فرزاد جلیلی^۴

۱. دانشجوی دکتری گروه کشاورزی - زراعت، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران

۲. استادیار گروه کشاورزی - زراعت، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۱/۰۷؛ تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۳/۲۴

چکیده

به منظور بررسی تأثیر رژیم‌های آبیاری و روش‌های مقاومت به خشکی روی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد دانه لوبیا چیتی، آزمایشی به صورت اسپلیت‌پلات بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۹۷ در مزرعه شهرستان سلماس اجرا گردید. فاکتور اصلی قطع آبیاری در ۳ سطح (آبیاری نرمال، قطع آبیاری از آخر مرحله گلدهی، قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی) و فاکتور فرعی مقاومت به خشکی در ۵ سطح (شاهد، استفاده از سوپرجاذب، استفاده از قارچ مایکوریزا، استفاده از کود نانو پتاسیم و پیش تیمار بذر با پراکسید هیدروژن) بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که فاکتورهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی‌داری بر کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل، غلظت پرولین، عملکرد دانه و شاخص برداشت لوبیا داشتند. همچنین اثر متقابل فاکتورهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی بر پرولین و عملکرد دانه لوبیا معنی‌دار گردید. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که بیشترین کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و شاخص برداشت لوبیا مربوط به تیمار آبیاری نرمال بود. همچنین بیشترین کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و شاخص برداشت لوبیا مربوط به تیمار پلیمر سوپرجاذب بود و با آنکه بیشترین عملکرد دانه به میزان ۲۱۳۳/۲۴ کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار آزمایشی اثر متقابل آبیاری نرمال همراه با مصرف پلیمر سوپرجاذب بود ولی مشاهده شده که عملکرد دانه در تیمار آبیاری نرمال و بدون استفاده از فاکتورهای مقاومت به خشکی به میزان ۱۶۲۷/۲۱ کیلوگرم در هکتار تقریباً با تیمار آزمایشی قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی همراه با مصرف سوپرجاذب به میزان ۱۵۶۴/۳ کیلوگرم در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفت که این امر نشانگر صرفه‌جویی در مصرف آب با استفاده از سوپرجاذب است.

واژه‌های کلیدی: پرولین، خشکی، لوبیا، عملکرد

مقدمه

(2005). اکثر مناطق جهان با نبود آب مواجه بوده و کمبود آب شیرین عامل محدودکننده برای حصول عملکرد بالاتر است (Safavi Ghardini et al., 2017). بایستی برنامه‌ای اتخاذ شود تا راندمان مصرف آب بالا رود. با کاربرد موادی مثل پلیمرهای سوپرجاذب می‌تواند ضریب بهره‌وری آب را بالا برد. سوپرجاذب‌ها می‌توانند مقادیر زیادی آب را جذب نمایند (Paula et al., 2007; Alahdadi, 2002). پاولا و همکاران (Paula et al., 2007) گزارش کردند که افزایش رطوبت خاک سبب افزایش ارتفاع

حبوبات سرشار از پروتئین بوده و منبع مهم غذایی انسان بعد از غلات، است (Ganjabadi et al., 2014). لوبیا یکی از مهم‌ترین حبوبات بوده و حدود ۴۹ درصد حبوبات مصرفی جهان از طریق لوبیا تأمین می‌شود و این گیاه در بسیاری از کشورها مانند بزریل و مکریک به عنوان یک منبع غذایی عمده محسوب می‌شود (Broughton et al., 2013). کم-آبی عامل مهمی است که در اکثر مراحل رشد گیاهان با ایجاد محدودیت در رشد، عملکرد را کاهش می‌دهد (Liu et al.,

(al., 2006) گزارش کردند محلول پاشی بذور با پراکسید هیدروژن سبب افزایش مقاومت در برابر تنفس خشکی شد. این آزمایش با هدف بررسی راهکارهای کاهش خسارت تنفس خشکی و همچنین صرفه جویی در مصرف آب با استفاده از تیمارهای کاربرد پلیمر سوپرجاذب، قارچ میکوریزا آربوسکولار، کود نانو پتاسیم و پیش تیمار بذر با پراکسید هیدروژن انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد دانه‌لوبیاچیتی تحت رژیم‌های آبیاری و روش‌های مقاومت به خشکی آزمایشی در مزرعه‌ای واقع در حوالی شهرستان سلماس با طول و عرض جغرافیایی به ترتیب ۴۶ درجه و ۴۶ دقیقه شرقی و ۳۸ درجه و ۲۷ دقیقه شمالی و ارتفاع ۱۳۳۱ متر از سطح دریا در سال ۱۳۹۷ اجرا شد. خاک محل اجرای آزمایش، جزو خاک‌های لومی و pH حدود ۸/۲۱ بود (جدول ۱).

طرح به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوك-های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فاکتور اصلی قطع آبیاری در ۳ سطح (آبیاری نرمال، قطع آبیاری از آخر مرحله گلدهی به بعد، قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی به بعد) و فاکتور فرعی مقاومت به خشکی در ۵ سطح (شاهد، استفاده از سوپرجاذب، استفاده از قارچ مایکوریزا، استفاده از کود نانو پتاسیم و پیش تیمار بذر با پراکسید هیدروژن) بود. هر کرت آزمایشی شامل پنج ردیف کاشت با طول پنج متر به فواصل بین ردیف ۴۰ سانتی‌متر بود. بذرها به صورت کپه‌ای به تعداد ۲ عدد در عمق حدود ۴ سانتی‌متر و با فاصله روی ردیف ۱۰ سانتی‌متر کشت شدند. طبق آزمایش خاک کود شیمیایی فسفات به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار قبل از کاشت و کود شیمیایی نیتروژن نیز به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار در دو مرحله قبل از کاشت و مرحله ۴ برگی در کرت‌های آزمایشی مصرف گردید. در این آزمایش از بذر لوبیاچیتی رقم C.O.S.16 استفاده شد. کاشت این رقم در استان‌هایی مانند Parsa and Bagheri, (2008). تیمارهای مقاومت به خشکی (شاهد، استفاده از سوپرجاذب، استفاده از قارچ مایکوریزا، استفاده از کود نانو پتاسیم و پیش تیمار بذر با پراکسید هیدروژن) این گونه انجام گرفت که در حالت شاهد بذور قبل از کاشت به مدت ۱۰ ساعت در آب مقطر خیسانده شد. در پیش تیمار بذر با

بوته نخود و لوبیا می‌گردد. اعلامی و همکاران (Elami et al., 2011) بیان نمودند که سوپرجاذب در شرایط تنفس سبب افزایش کلروفیل گردید.

میزان مناسب کود سولفات‌پتاسیم در خاک سبب تسهیل تعديل اسمزی در خاک می‌شود که در نتیجه فشار اسمزی در برگ‌ها باقی می‌ماند و به این طریق توانایی گیاه در مقابله با تنفس خشکی افزایش می‌یابد. پتاسیم نقش مهمی در کاهش اثرات تنفس‌های حاصل از کم‌آبی در گیاه ایفا می‌کند، لذا لازم است در مصرف نهاده‌های پتاسیمی توجهی ویژه گردد (Molodi, 2015). بعلاوه پتاسیم در تنظیم پتانسیل اسمزی نقش زیادی دارد. گیاه با ذخیره‌ی کافی پتاسیم، آب کمی از دست می‌دهد، چون پتاسیم، پتانسیل اسمزی را بالا می‌برد (Kochaki and Sarmadnia. 1999) (Fanaei et al., 2010) با کاربرد پتاسیم در زمان کم‌آبی افزایش محتوی رنگیزه‌های کلروفیل در کلزا را گزارش کردند، همچنین بیان داشتند با افزایش کاربرد پتاسیم میزان کلروفیل افزایش یافت.

قارچ مایکوریزا می‌تواند به جذب و انتقال مواد آلی به گیاهان کمک کند (Chalk et al., 2006). مایکوریزا باعث افزایش جذب و انتقال و قابلیت دسترسی به عناصر معدنی به گیاه می‌شود (Clark and Zeto, 2000). مایکوریزا نه تنها موجب افزایش جذب مواد معدنی گردیده بلکه در شرایط خشکی استقامت بالایی را نیز در گیاه نسبت به کم‌آبی ایفا می‌کند (Beltrano and Ronco, 2008) (Srivastava et al., 2002) گردیده که در شرایط کم‌آبی گیاهان تلقیح شده با مایکوریزا، رطوبت بیشتری نسبت به گیاهان شاهد جذب می‌نمایند (Porcel and Ruiz-lozano, 2004). یکی از روش‌های بالا بردن پایداری تولید گیاهان استفاده از رابطه همزیستی است (Jamshidi et al., 2009) (Kathiresan et al., 2009). پورسل و ریوزی (2009) گیاهان تلقیح شده با مایکوریزا در مقایسه با تیمارهای شاهد در شرایط کم‌آبی، بیشتر بود.

پراکسید هیدروژن می‌تواند نقشی دوگانه داشته باشد، به طوری که این ترکیب به عنوان یک پیام حد واسطه جهت تولید سالیسیلیک اسید عمل می‌نماید (Hu et al., 2009). Hung et al., (2005) گزارش کردند فرم هانگ و همکاران (Hung et al., 2005) گزارش کردند فرم بیولوژیک فعال پراکسید هیدروژن در شرایط تنفس به طور مستقیم در تولید آنتی‌اکسیدانت‌ها دخالت داشته و سبب بروز مقاومت می‌شود. کاتیریسان و همکاران (Kathiresan et al., 2009)

صرف کود نانو پتاسیم بذرها ابتدا قبل از کاشت به مدت ۱۰ ساعت در آب مقطر خیسانده و به مقدار ۱ کیلوگرم در هکتار کود نانو پتاسیم در کرت‌های آزمایشی مربوطه استفاده شد. در تیمار مصرف قارچ میکوریزا بذرها ابتدا قبل از کاشت به مدت ۱۰ ساعت در آب مقطر خیسانده شده و سپس بذور قبل از کاشت تلکیح میکوریزایی انجام گرفت به طوری که برای هر بذر به میزان تقریبی ۲ گرم ماده میکوریزایی آغشته شد (مایکوریزایی مورداد استفاده از گونه *Clomus mosseae* و در هر گرم از ماده حاصله تعداد ۱۰۵ اسپور قارچ وجود داشت که از شرکت تحقیقاتی زیستفناوری توران شاهروд تهیه شد).

پراکسید هیدروژن بذور به مدت ۸ ساعت در محلول با غلظت ۰/۱ مولار پراکسید هیدروژن خیسانده و سپس با آب مقطر شسته شد. در تیمار مصرف سوپرجاذب رطوبت بذرها ابتدا قبل از کاشت به مدت ۱۰ ساعت در آب مقطر خیسانده شده و به مقدار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار سوپرجاذب در کرت‌های آزمایشی مربوطه استفاده گردید به طوری که سوپرجاذب در زمان کاشت در ۱۵ سانتی‌متری زیر بذر قرار گرفت و روی آن با خاک پوشیده گردد و سپس بذور در عمق ۵ سانتی‌متری قرار گرفته تا ریشه راحت‌تر به سوپرجاذب دسترسی داشته باشد. جهت اعمال تیمار سوپرجاذب، از پلیمر سوپرجاذب، A200 محصول کارخانه رهاب رزین (تحت لیسانس پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران) استفاده گردید. در تیمار

جدول ۱. مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

Table 1. Characteristics of physical and chemical of soil used in the experiment

pH	اسیدیتنه K	پتاسیم ppm	فسفر P	نیتروژن N	کربن آلی OC	شن Sand	رس Clay	سیلت Silt	بافت خاک Soil texture	شوری EC
8.21	273.4	5.1	1.03	0.11		33	18	49	silt	0.57

به تیمار پلیمر سوپرجاذب بود که اختلاف آماری معنی‌داری با تیمار قارچ میکوریزا نداشت و هر دو در یک گروه آماری قرار گرفته و کمترین میزان را تیمار شاهد به خود اختصاص داد (جدول ۳). طی تنش خشکی، فعالیت آنزیم‌های کلروفیلاز و پراکسیداز افزایش یافته و در فعالیت آنزیم‌های مسئول سنتز کلروفیل اختلال ایجاد شده و مقدار کلروفیل گیاه کاهش می‌یابد (Parry et al., 2002). سوپرجاذب به عنوان یک ماده جذب‌کننده آب و سایر محلول‌ها عمل کرده و درنتیجه باعث افزایش مقدار کلروفیل گیاه در شرایط تنش خشکی می‌گردد (Dehbashi et al., 2014). طی آزمایشی کمبود رطوبت خاک در مرحله گلدهی سبب کاهش میزان کلروفیل a در ارقام مختلف کلزا در مقایسه با تیمار آبیاری مطلوب شد (Din et al., 2017). صفوی گردینی و همکاران (Ghordini et al., 2017) طی آزمایشی بیان داشتند که با اعمال پلیمر سوپرجاذب بالاترین میزان کلروفیل به دست آمد. Tohidi Moghaddam and Mazaheri (2016) اظهار داشتند که عامل آبیاری و سوپرجاذب تأثیر معنی‌داری بر کلروفیل a، b، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک داشت که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

آبیاری به صورت نشتی به فواصل هر ۸ روز یکبار طبق عرف منطقه تا آخر مرحله گلدهی انجام گرفت و بعد از آن قطع آبیاری در تیمارهای مربوطه اجرا شد. برای اندازه‌گیری غلظت پرولین برگ از روش بیتز و همکاران (Bates et al., 1973) از دستگاه کجداول استفاده شد و اندازه‌گیری مقدار کلروفیل به روش آرنون (Arnon, 1949) و با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر انجام گردید. داده‌ها با نرم‌افزار Mstat-c مورد تجزیه قرار گرفته‌اند. مقایسه میانگین‌ها نیز توسط آزمون دانکن انجام گردید و برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث کلروفیل a

نتایج تجزیه واریانس صفات (جدول ۲) نشان داد که تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی‌داری به ترتیب در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد بر میزان کلروفیل a داشتند. بیشترین میزان کلروفیل a مربوط به تیمار آبیاری نرمال بود و کمترین میزان را تیمار قطع آبیاری در مرحله آخر گلدهی به خود اختصاص داد (جدول ۳). بیشترین کلروفیل a مربوط

جدول ۲. تجزیه واریانس اثرات قطع آبیاری و مقاومت به خشکی روی صفات مختلف لوبیاچیتی

Table 2. Analysis of variance effects of irrigation disruption and drought resistance on different traits of pinto Bean

S.O.V	منابع تغییرات	درجه آزادی df	a کلروفیل chlorophyll a	b کلروفیل کل chlorophyll b	کلروفیل کل Total chlorophyll	غلظت Proline	عملکرد دانه Grain yield	شاخص برداشت Harvest index
Repeat	تکرار	2	0.0001	0.0001	0.225	0.694	1135.4	14.56
Stopping irrigation(I)	قطع آبیاری	2	0.007*	0.003**	8.93**	2.40 **	844074**	183.65*
Error a	خطای اصلی	4	0.0005	0.00025	0.013	0.15	4906.8	20.21
Drought resistance (D)	مقاومت به خشکی	4	0.0005**	0.00025*	0.276*	0.465**	448434**	20.75*
D × I	مقاومت به خشکی × قطع آبیاری	8	0.000125	0.00004	0.061	0.105**	22480.5**	7.11
Error b	خطای فرعی	24	0.000083	0.000042	0.085	0.014	6868.84	6.17
CV (%)	ضریب تغییرات		11.34	15.43	16.6	6.20	7.33	7.87

* و ** به ترتیب اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد

* and **, respectively, significant differences at 5% and 1% probability levels

میزان کلروفیل کل

مشاهده گردید که تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی‌داری به ترتیب در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد بر میزان کلروفیل کل داشتند (جدول ۲). بیشترین میزان کلروفیل کل مربوط به تیمار آبیاری نرمال بود و کمترین میزان را تیمار قطع آبیاری در مرحله گلدهی به خود اختصاص داد (جدول ۳). بیشترین کلروفیل کل مربوط به تیمار پلیمر سوپرجاذب بود و کمترین میزان را تیمار شاهد به خود اختصاص داد (جدول ۳). کاهش رنگیزه‌های مهم فتوسنترزی همراه با افزایش تنفس خشکی می‌تواند به علت اختلال در جذب عناصر غذایی ضروری در سنتز رنگیزه‌های فتوسنترزی باشد و تنفس خشکی باعث افزایش تولید انواع اکسیژن واکنش‌گر شده که کاهش میزان کلروفیل، نشان‌دهنده افزایش آسیبهای اکسیداتیو است که می‌تواند باعث بازدارندگی مراحل مختلف بیوسنتر کلروفیل گردد. همچنین کاهش غلظت کلروفیل در گیاهان تحت تنفس خشکی، ممکن است در اثر تجزیه کلروفیل توسط افزایش فعالیت آنزیم کلروفیلаз باشد (Goldani, 2012).

میزان کلروفیل b

تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی‌داری به ترتیب در سطح احتمال ۵ درصد بر میزان کلروفیل b داشتند (جدول ۲). بیشترین میزان کلروفیل b مربوط به تیمار آبیاری نرمال بود و کمترین میزان را تیمار قطع آبیاری در مرحله آخر گلدهی به خود اختصاص داد (جدول ۳). بیشترین کلروفیل b مربوط به تیمار پلیمر سوپرجاذب بود و کمترین میزان را تیمار شاهد به خود اختصاص داد (جدول ۳). کاهش کلروفیل در شرایط تنفس خشکی به علت تجزیه کلروفیل و ناپدید شدن ساختارهای تیلاکوئید است (Ghorbanali et al., 2013). استفاده از پلیمر سوپرجاذب در شرایط تنفس خشکی به علت کاهش دادن اثر خشکی سبب افزایش کلروفیل a و b در گیاهان می‌شود (Seydi et al., 2014). توحیدی مقدم و مظاہری (Tohidi Moghaddam, 2014) اثر سوپرجاذب را بر رشد و عملکرد کلزا در شرایط کم‌آبی را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که کم‌آبی، عملکرد و اجزا عملکرد دانه و حجم کلروفیل را کاهش می‌دهد و کاربرد پلیمر سوپرجاذب در شرایط تنفس آبی موجب بهبود کلروفیل b می‌شود.

جدول ۳. مقایسه میانگین اثرات قطع آبیاری و مقاومت به خشکی روی صفات مختلف لوبیا چیتی

Experimental factors	فاکتورهای آزمایشی	chlorophyll a	chlorophyll b	کلروفیل کل Total chlorophyll	غلظت پرولین Proline	عملکرد دانه Grain yield	شاخص برداشت Harvest index
		mg/g FW		μmole/g FW	kg/ha	%	
آبیاری نرمال (شاهد)	آبیاری نرمال (شاهد)	0.104 ^a	11	2.563 ^a	1.626 ^b	1854 ^a	34.50 ^a
Normal irrigation (control)							
قطع آبیاری از آخر مرحله گلدهی	قطع آبیاری از آخر مرحله گلدهی	0.062 ^b	0.033 ^b	1.025 ^c	2.353 ^a	356.39 ^c	27.70 ^b
irrigation disruption	Stopping irrigation at the end of flowering stage						
قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی	قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی	0.080 ^b	0.052 ^a	1.691 ^b	1.699 ^b	1179.11 ^b	32.40 ^{ab}
	Stopping irrigation at the end of pod of stage						
Control	شاهد	0.073 ^b	0.041 ^b	1.490 ^b	2.244 ^a	862.9 ^d	29.93 ^c
Drought resistance	پلیمر سوپرجاذب Super absorbent polymer	0.0917 ^a	0.053 ^a	1.982 ^a	1.623 ^d	1417.2 ^a	33.29 ^a
مقاومت به خشکی	پیش تیمار بذر با آب اکسیژنه Pre-treatment of seed with oxygenated water	0.077 ^b	0.048 ^a	1.775 ^{ab}	1.936 ^b	1025. 1 ^c	30.57 ^{bc}
	قارچ میکوریزا Mycorrhizal fungi	0.087 ^a	0.052 ^a	1.788 ^{ab}	1.804 ^c	1297.3 ^b	33.06 ^{ab}
	کود نانو پتاسیم Nano potassium fertilizer	0.082 ^{ab}	0.049 ^a	1.764 ^{ab}	1.856 ^{bc}	1046.4 ^c	30.99 ^{a-c}

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون دانکن می‌باشند

Means with similar letters in each column are not significantly different by Duncan's test at 5% probability level

بيان داشتند بیشترین میزان کلروفیل و کاهش رشد گیاه در تیمار ۴۰٪ ظرفیت زراعی حاصل گردید.

غلظت پرولین
تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد بر غلظت پرولین داشتند. همچنین اثر متقابل بین تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی نیز بر غلظت پرولین معنی‌دار گردید (جدول ۲). بیشترین غلظت پرولین مربوط به تیمار اثر متقابل قطع آبیاری از مرحله آخر گلدهی + شاهد بود و کمترین میزان میزان را تیمار اثر متقابل آبیاری نرمال+سوپرجاذب به خود اختصاص داد (جدول ۴).

همچنین با توجه به این که میزان کلروفیل در برگ به طور مستقیم با فراهمی نیتروژن در ارتباط است و سوپرجاذب یک جاذب انتخابی مناسب برای آمونیوم بوده که باعث کاهش شستشوی نیتروژن از محل ریشه می‌شود، لذا به دلیل خاصیت تبادل کاتیونی بالا موجب استفاده گیاه از تمامی عناصر موجود در خاک می‌شود و بنابراین با استفاده از پلیمر سوپرجاذب می‌توان از کاهش کلروفیل تا حد زیادی جلوگیری کرد (Lashkari sayad et al., 2013). طی آزمایشی مصرف سوپرجاذب در شرایط تنفس خشکی سبب افزایش محتوای کلروفیل و پایداری غشای سیتوپلاسمی در گیاه گوجه‌فرنگی شد (Seydi et al., 2014).

سفیخانی و همکاران (Safikhani et al., 2017) در آزمایشی بر روی گیاه بادرشبو با اعمال تیمار تنفس کم‌آبی

جدول ۴. مقایسه میانگین اثرات متقابل قطع آبیاری و مقاومت به خشکی روی صفات مختلف لوبیاچیتی

Table 4. Comparison of the average irrigation disruption effects of irrigation disruption and drought resistance on different traits of pinto bean

Experimental factors	فاکتور های آزمایشی	غلظت پرولین μmole/g FW	عملکرد دانه
			Grain yield kg/ha
آبیاری نرمال (شاهد)	پلیمر سوپرجاذب پیش تیمار بذر با آب اکسیژن	1.993 ^{def} 1.240j 1.520i 1.473i	1627.21 ^d 2133.24 ^a 1814.21 ^{bc} 1927.12 ^b
Normal irrigation (control)	Pre-treatment of seed with oxygenated water قارچ میکوریزا		
Mycorrhizal fungi	کود نانو پتاسیم	1.903 ^{efg}	1770.31 ^c
Nano potassium fertilizer	شاهد	2.800 ^a	160.5 ⁱ
قطع آبیاری از آخر مرحله گلدهی irrigation disruption at the end of flowering stage	پلیمر سوپرجاذب پیش تیمار بذر با آب اکسیژن	2.217 ^c 2.487 ^b 2.187 ^{cd}	554.10 ^h 250.8 ⁱ 537.10 ^h
Mycorrhizal fungi	کود نانو پتاسیم	2.073 ^{cde}	280.4 ⁱ
Nano potassium fertilizer	شاهد	1.940 ^{efg}	804.2 ^g
قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی irrigation disruption at the end of poding stage	پلیمر سوپرجاذب پیش تیمار بذر با آب اکسیژن	1.413 ^{ij} 1.800 ^{fg} 1.753 ^{gh}	1564.3 ^{de} 1011.21 ^f 1427.11 ^e
Mycorrhizal fungi	کود نانو پتاسیم	1.590 ^{hi}	1088.13 ^f
Nano potassium fertilizer			

میانگین‌هایی با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌داری بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ با هم ندارند.

Means with similar letters in each column are not significantly different by Duncan's test at 5% probability level

سوپرجاذب، تجمع پرولین در گیاه کاهش یافت. به نظر می‌رسد که این مواد پلیمری با در اختیار گذاشتن تدریجی آب برای گیاه، از وقوع نوسانات رطوبتی و بروز تنش کم‌آبی در گیاه جلوگیری کرده و باعث کاهش تجمع پرولین در گیاه در شرایط تنش می‌شوند. نتایج آزمایش حاضر مؤید این نتیجه‌گیری بوده و با نتایج سایر محققان نیز مطابقت داشت. (Tongo et al., 2014)

پرولین یکی از ترکیبات محافظت‌کننده غشای‌های سلولی است که در مواجهه گیاه با تنش خشکی تجمع آن افزایش پیداکرده و افزایش محتوای پرولین گیاه در کاهش اثرات منفی تنش بر آن نقش دارد (Verbruggen and Hermans, 2008). بهطور میانگین در هر سطح از دور آبیاری، مصرف سوپرجاذب باعث کاهش محتوای پرولین گیاه شد. این موضوع نشان می‌دهد که سوپرجاذب باعث تعدیل اثرات منفی خشکی بر گیاه لوبیا می‌شود. درواقع با مصرف

عملکرد دانه

آبیاری نرمال بود و کمترین میزان را تیمار قطع آبیاری در مرحله آخر گلدهی به خود اختصاص داد (جدول ۲). بیشترین شاخص برداشت لوبیا مربوط به تیمار پلیمر سوپرجاذب بود که اختلاف آماری معنی داری با تیمار کودی نانو پتابسیم و تیمار قارچ میکوریزا نداشت و کمترین میزان را تیمار شاهد به خود اختصاص داد (جدول ۲). نقش سوپرجاذب در افزایش شاخص برداشت را می‌توان چنین توجیه نمود که این مواد با توجه به ذخیره آب و مواد غذایی و در دسترس قرار دادن مناسب آن به گیاه بخصوص در هنگام تنش و کاهش تلفات ناشی از کم‌آبی و همچنین با کاهش هدر روی آب و مواد غذایی قابل دسترس برای گیاه، سبب افزایش عملکرد اقتصادی و به طبع آن باعث افزایش شاخص برداشت گردید. قربانی و همکاران (Ghorbani et al., 2013) طی آزمایشی اعلام کردند که مصرف سوپرجاذب شاخص برداشت نخود را به طور معنی داری افزایش داد. رجبی و همکاران (Rajabi et al., 2017) نیز با مطالعه اثر اسید سالیسیلیک و پلیمر سوپرجاذب بر عملکرد و اجزای صفات عملکرد دانه، عملکرد کردند که اثر سوپرجاذب روی صفات عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت معنی دار بود. بنا به گزارش آنها با استفاده از سوپرجاذب در شرایط کم‌آبی می‌توان به عملکرد قابل قبول دست یافت.

نتیجه‌گیری نهایی

با توجه به اینکه بیشترین عملکرد دانه در تیمار آزمایشی آبیاری نرمال همراه با مصرف پلیمر سوپرجاذب بود ولی با توجه به سایر تیمارهای آزمایشی مشاهده شد که عملکرد دانه در تیمار آزمایشی قطع آبیاری از آخر مرحله نیام بندی همراه با مصرف سوپرجاذب توانست تقریباً با تیمار آزمایشی آبیاری نرمال در یک گروه آماری قرار گیرد که این امر می‌تواند در صرفه جویی مصرف آب نقش زیادی داشته باشد و همچنین با استفاده از سوپرجاذب می‌توان خسارت تنش خشکی را به طور معنی داری کاهش داد.

شاخص برداشت

تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی تأثیر معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد بر شاخص برداشت لوبیا داشتند (جدول ۲). بیشترین شاخص برداشت لوبیا مربوط به تیمار

تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی اثر معنی داری در سطح ۱ درصد بر عملکرد دانه داشتند. همچنین اثر متقابل بین تیمارهای قطع آبیاری و مقاومت به خشکی نیز بر عملکرد دانه معنی دار گردید (جدول ۲). بیشترین عملکرد دانه مربوط به تیمار اثر متقابل آبیاری نرمال + پلیمر سوپرجاذب بود و کمترین میزان را تیمار اثر متقابل قطع آبیاری در مرحله آخر گلدهی + تیمار شاهد به خود اختصاص داد (جدول ۴). جهان و همکاران (Jahan et al., 2013) بیان داشتند که سوپرجاذب می‌تواند رطوبت خاک را تا پنج سال بعد از کاربرد در زمین کشاورزی حفظ کند. آب و مواد غذایی ذخیره شده به آرامی برای رشد گیاه تحت شرایط کمبود آب رها می‌شوند و بنابراین در کاهش اثرات مضر تنش خشکی مفید و مؤثر می‌باشند و باعث افزایش عملکرد گیاه می‌گردد. توحیدی Tohidi Moghaddam and Mazaheri (2016) به مطالعه بررسی کاربرد کود دامی و پلیمر سوپرجاذب بر خصوصیات کمی و کیفی سویا در شرایط کم‌آبی پرداختند و بیان داشتند که عامل آبیاری تأثیر معنی داری بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی داشته که این مواد با افزایش ذخیره آب در خاک و قرار دادن مواد غذایی در اختیار گیاه توانسته است، میزان ساخت رنگیزه‌ها را بالابرد و انتقال مواد فتوسنتزی را در گیاه راحت‌تر نماید و سبب بهبود رشد و عملکرد در شرایط تنش و آبیاری مطلوب (بدون تنش) شود. الهیاری و همکاران (Alahyari et al., 2013) با بررسی اثر کاربرد سوپرجاذب بر عملکرد و اجزای صفات عملکرد نخود تحت شرایط کم‌آبی ملاحظه کردند که سوپرجاذب بر عملکرد گیاه نخود اثر معنی داری داشت.

منابع

- Alahdadi, A., 2002. Acrylic super absorbent hydrogels. Second Specialized Training - Agricultural and Industrial Application of Super Absorbent Hydrogels. Iranian Petrochemical Polymer Research Institute. 102p. [In Persian].
- Alahyari, S., Ahmad, G., Varzi, R., 2013. The effect of super absorbent polymer application on yield and yield components of two chickpea cultivars under rainfed conditions. Journal of Crop Production Research. 20, 125-140.
- Arnon, D.I., 1949. Copper Enzyme in isolated chloroplasts Polyphenol oxidase in *Beta vulgaris L.* Plant Physiology. 24, 1-15.
- Bates, L.S., Waldern, R.P., Tear, I.D., 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. Plant and Soil. 39, 205-207.
- Beltrano, J., Ronco, M.G., 2008. Improved tolerance of wheat plants (*Triticum aestivum L.*) to drought stress and rewetting by the arbuscular mycorrhizal fungus *Glomus claroideum*: Effect on growth and cell membrane stability. Brazilian Society of Plant Physiology. 20(1), 29-37.
- Broughton, W.J., Hernández, G., Blair, M., Beebe, S., Gepts, P., Vanderleyden, J., 2013. Beans (*Phaseolus spp.*) model food legume. Plant Soil. 252, 55–128.
- Chalk, P.M., Souza, R., Defurquiaga, S., Alves, B.J.R., Boddey, R.M., 2006. The role of arbuscular mycorrhiza in legume symbiotic performance. Soil Biology and Biochemistry 47, 487-499.
- Clark, R.B., Zeto, S.K., 2000. Mineral acquisition by arbuscular mycorrhizal plants. Journal of Plant Nutrition. 23, 876-902.
- Dehbashi, S., Ladanmoghadam, A.R., Ghafourian, A., 2014. The effect of superabsorbent in reducing drought stress on some physiological traits of marigold (*Tagetes marigoid*). Journal of Plant Environmental Physiology. 3, 72-81. [In Persian with English summary].
- Din, J., Khan, S.U., Ali, I., Gurmani, A.R., 2011. Physiological and agronomic response of canola varieties to drought stress. Journal of Animal and Plant Sciences. 1, 78-82.
- Elami, M., Tehrani, A., Davari, G., 2011. Effect of superabsorbent, paclobutrazol and irrigation interval on qualitative and quantitative characteristics of ryegrass in Mashhad. Journal of Horticultural Science. 25, 288 - 295. [In Persian with English summary].
- Fanaei, H., Throat, R.A. M., Enough, M., Ghanbari, A., Sherry Rad, H., 2010. Effect of drought stress and different amounts of potassium on the accumulation of osmolytes and chlorophyll in two canola and mustard species. Journal of Agricultural Science and Technology, Water and Soil Sciences. 15, 157 - 141. [In Persian with English summary].
- Ganjabadi, F., Jalili, F., KHalili Mahale, J., 2014. Study of some traits of chickpea bean in terms of the effect of nitrogen and micronutrients. National Congress of Soil and Environment. University of Urmia. 31-35. [In Persian with English summary].
- Ghorbani, A., Jalilian, J., Amirnia, R., 2013. The Effects of seed priming and superabsorbent on some quantity and quality characteristics of kaboli chickpea (*Cicer arietinum L.*). Research in Field Crops. 1, 44-53. [In Persian with English abstract].
- Ghorbanali, M., Gafarabad, M., Amirkian, T., Allahverdi, B., 2013. Investigation of proline, total protein, chlorophyll, ascorbate and dehydroascorbate changes under drought stress in akria and mobil tomato cultivars. Journal of Plant Physiology. 3, 651-658. [In Persian with English abstract].
- Goldani, M. 2012. Effect of irrigation intervals on some growth indices ecotypes basil (*Ocimum basilicum L.*). Iranian Agricultural Research. 10, 412-420. [In Persian with English summary].
- Hu, Y., Ge, Y., Zhang, C., Ju, T., Cheng, W., 2009. Cadmium toxicity and translocation in rice seedlings are reduced by hydrogen peroxide pretreatment. Plant Growth Regulation. 59, 51-61.
- Hung, S.H., Yu, C.W., Lin, C.H., 2005. Hydrogen peroxide functions as a stress signal in plants. Botanical Bulletin- Academia Sinica. 46, 1-10.
- Jahan, M., Comedian, N., Ranjbar, F., 2013. Feasibility of using super moisture absorbent to reduce maize (*Zea mays L.*) drought stress in a low crop system in Mashhad. Agricultural Ecology. 5, 272-281. [In Persian with English summary].

- Jamshidi, E., Ghalavand, A., Salehi, A., Zare, M., Jamshidi, A.R., 2009. Effect of Arbuscular mycorrhizal on yield, yield components and plant characteristics of sunflower under drought stress conditions. *Iranian Journal of Crop Sciences.* 11, 136-150. [In Persian with English summary].
- Kathiresan, A, Lafitte, H.R., Chen, J., Mansueto, L., Bruskiewich, R., Bennett, J., 2006. Gene expression micro arrays and their application in drought stress research. *Field Crops Research.* 97, 101-110.
- Kochaki, A., Sarmadnia, M., 1999. *Crop Physiology.* Publications University of Mashhad. 411 p.
- Lashkari sayad, F., Gloy, M., Moradi, M., 2013. Effect of super absorbent polymer, animal manure and potassium on the fluorescence of chlorophyll, chlorophyll a, b and total and relative humidity (RWC) of bitter cucumber (*Momordica charantia*) in different irrigation regimes. The First National Conference of Agricultural Sciences, PNU, Naghadeh, Iran. [In Persian with English summary].
- Liu, H.P., Yu, B.J., Zhana, W.H., Liu, Y.L., 2005. Effect of osmotic stress on the activity of Ht ATPase and levels of covalently and noncovalently conjugated polyamines in plasma memberane preparation from wheat seedling roots. *Plant Science.* 168, 1599-1607.
- Molodi, S.H., 2015. Water and manure optimization. *Journal of Engineering, Information and Culture.* 2, 41 - 48. [In Persian with English summary].
- Parsa, M., Bagheri, A., 2008. *Grains.* Ferdowsi University of Mashhad Publications. 496 pages. [In Persian].
- Parry, M.A.J., Andraloje, P.J., Khan, S., Lea, P.J., Keys, A.J., 2002. Rubisco activity: Effects of drought stress. *Annals of Botany.* 89, 833-839.
- Paula, J.T.J., Rotter, C.O., Hou, B., 2007. Effects of soil moisture and sowing depth on the development of bean plants grown in sterile soil infected by *Rhizoctonia solani* and *Trichoderma harzanium*. *European Journal of Plant Pathology.* 119(2), 193-202.
- Porcel, R., Ruiz-lozano, J.M., 2004. Arbuscular mycorrhiza influence on leaf water potential, solute accumulation and oxidative stress in soybean plants subjected to drought stress. *Journal of Experimental Botany.* 55, 1743-1750.
- Rajabi, L., Sajedi, N., 2017. Response of yield and yield components of dry chickpea to salicylic acid and super absorbent polymer, *Journal of Crop Research.* 4, 1- 4. [In Persian with English summary].
- Safavi Ghordini, F., Galavi, M., Remmardi, M., Aschgari Porchman, M.S., 2017. Influence of superabsorbent polymer, animal manure and potassium on some physiological and morphological characteristics of paper peeled pumpkin under drought stress conditions. *Specialized Scientific Journal Shabak.* 3, 1-9.
- Safikhani F., HeidariSharifabad, H., Siadat, S.A., SharifiAshorabadi, A., Seyednezhad, S.M., Abbaszadeh, B., 2017. Effect of drought stress on physiological characteristics and essential oil yield of Moldavian balm (*Dracocephalum moldavica* L.). *Journal of Medicinal and Aromatic Plants Research.* 23, 86-99. [In Persian with English summary].
- Seydi, M., Safarinya, H., Ghanbari, F., Sayari, M., 2014. Evaluation of physiological indices of tomato plant under different irrigation intervals and super absorbent polymer A200. *Journal of Crop Production and Processing.* 12, 335- 346. [In Persian with English summary].
- Srivastava, A.K., Singh, S., Marathe, R.A., 2002. Organic citrus, soil fertility and plant nutrition. *Journal of Sustainable Agriculture.* 19, 5-29.
- Tohidi Moghaddam, H., Mazaheri, A., 2016. Application of different levels of manure and super absorbent polymer on quantitative, qualitative, physiological and biochemical characteristics of soybean under drought stress, *Journal of Crop Research.* 3, 375-398.
- Tongo, A., Mahdavi, A., Sayad, E., 2014. Effect of superabsorbent polymer Aquasorb on growth, establishment and some physiological characteristics of *Acacia victoriae* seedlings under drought stress. *Journal of Water and Soil.* 5, 951- 963. [In Persian with English summary].
- Verbruggen, N., Hermans, C., 2008. Proline accumulation in plants: a review. *Amino Acids.* 35, 753 759.